

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi (Qurumu)

www.kitabxana.net - Milli Virtual-Elektron Kitabxana

“Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların
əsərlərinin təbliği”

Elektron kitab N 57 (12 - 2019)

Günay Səma Şirvan

"Tanrının hekayəsi"

Şeirlər toplusu

Azərbaycan və türk dilində

2019

Milli Virtual-Elektron Kitabxananın təqdimatında

“Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği”. Elektron kitab N 57 (12 - 2019)

Bu elektron nəşrlər Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Qeyri-Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Şurasının 2019-cu ildə I maliyyə yardımı müsabiqəsinin qalibi olmuş, Şura tərəfindən maliyyələşdirilən, Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi və www.kitabxana.net - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın icra etdiyi “Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği” kulturoloji-geoinnovativ layihə çərçivəsində nəşrə hazırlanıb və yayımlanıb.

Kulturoloji layihənin maliyyələşdirən qurum - Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Qeyri-Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Şurası: www.cssn.gov.az

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyi: www.yysq.kitabxana.net

Feysbukda “Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği” kulturoloji-geoinnovativ layihəsi çərçivəsində rəsmi səhifə: www.facebook.com/kreativlayihe

“Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği” bölümündəki elektron kitablar:

www.kitabxana.net/?oper=e_kitabxana&cat=184

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Günay Səma Şirvan

"Tanrının hekayəsi"

Şeirlər toplusu

Azərbaycan və türk dilində

Kitab YYSİB tərəfindən e-nəşrə hazırlanıb. 2019

YYSİB - Milli Virtual-Elektron Kitabxananın e-nəşri

Virtual redaktoru və e-nəşrə hazırlayanı:

Aydın Xan (Əbilov), yazar-kulturoloq

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

“Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği” kulturoloji-geoinnəvativ layihə haqqında

Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyinin - #YYŞİB - “Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği” kulturoloji-geoinnəvativ layihəsi çərçivəsində yaradılıb. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Qeyri-Hökumət Təşkilatlarına Dövlət Dəstəyi Şurasının 2019-cı il birinci qrant müsabiqəsinə Yeni Yazarlar və Sənətçilər İctimai Birliyinin təqdim etdiyi “Xaricdə yaşayan azərbaycanlı yazıçıların əsərlərinin təbliği” layihəsi fərqləndirilib və o istiqamətdə geniş fəaliyyətə başlandı. Layihə maliyyə müsabiqəsinin “Ümumi, orta ixtisas və ali təhsil, mədəniyyət və incəsənətin inkişafına dair təşəbbüslər” istiqamətində ekspertlər tərəfindən yüksək qiymət alaraq qalib gəlmiş, may ayından dörd aylıq gerçəkləşdiriləcək. 55 milyonluq dünya azərbaycanlılarının böyük əksəriyyəti xarici ölkələrdə yaşayırlar və onların da arasında müasir söz sənəti nümunələrini yaradanlar, diaspor - mühacir ədəbiyyatının istedadlı nümayəndələrinin düşüncə məhsulları, əsərlərini hələ də tanınmır, lazımınca yayılmayıb. Layihə virtual imkanlardan yararlanaraq milli diaspor ədəbiyyatını Azərbaycanı birləşdirən kulturoloji-ədəbi model kimi izləyir, e-kitblarla humanitar düşüncəmizin bu istiqamətinin araşdırılması, tədqiqi, populyarlaşmasını dəstəkləyir.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

DİQQƏT!

Müəlliflik hüququ Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinə və əlaqədar beynəlxalq sənədlərə uyğun qorunur. Müəllifin razılığı olmadan kitabın bütöv halda, yaxud hər hansı bir hissəsinin nəşri, eləcə də elektron informasiya daşıyıcılarında, İnternetdə yayımı yasaqdır. Bu qadağa kitabın elmi mənbə kimi istifadəsinə, araşdırma və tədqiqatlar üçün ədəbiyyat kimi göstərilməsinə şamil olunmur.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Günay Səma Şirvan

"Tanrının hekayəsi"

Şeirlər toplusu

Azərbaycan və türk dilində

© YYSİB

© Günay Səma Şirvan

YYSİB - Bakı - 2019

Данный текст не может быть использован в коммерческих целях, кроме как с согласия владельца авторских прав.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Günay Səma Şirvan

Günay Səma Şirvan (Əhmədova Günay Şirvan qızı) 1978-ci il avqustun 26-da Ucar rayonu Quləbənd kəndində dünyaya göz açmışdır. İlk qələm təcrübələrinə tələbəklik illərində başlamışdır.

1996 - 2003-cü illərdə Lənkəran Dövlət Universitetinin humanitar elmlər fakültəsinin bakalavr və magistratura pilləsini fərqlənmə diplomu ilə bitirmişdir. Filoloji təhsillidir. “Ayrılan yolların nəğməsi”, “Tanrının hekayəsi” şeirlər kitabının müəllifidir. 2003-cü ildən Rusiyanın Voronej şəhərində yaşayır. Ailəlidir. İki övladı var.

Ədəbi-bədii, elmi, publisistik yazılarıyla respublika mətbuatında, sosial şəbəkələrdə müntəzəm çıxışlar edir. “Tanrının hekayəsi” Günay Səma Şirvanın “Ayrılan yolların nəğməsi”ndən (Bakı – 2013) sonra oxucularla ikinci görüşüdür. Kitabda şairin müxtəlif illərdə, rəngarəng mövzularda qələmə aldığı şeirləri toplanmışdır.

Müasir cəmiyyətdə qadın taleyi, ədalətsizliyə, haqsızlığa qarşı üsyankarlıq, “itirilmiş” doğmaların ağrısı, nisgili, məsum sevgi notları, “min ilin qəriblik” hissi – poetik axtarışlarının kökündə duran əsas məqamlardır. Oxucular, həmçinin, kitabda müəllifin insan – insan, təbiət – insan münasibətlərinə özünəməxsus fəlsəfi baxışları ilə tanış olacaqlar.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Günay Səma Şirvan. TANRININ HEKAYƏSİ.

«Apostroff» nəşriyyatı. Bakı – 2015. 112 səh.

Redaktor: Nəriman Tolışi

Ön sözün müəllifi: Yavər Həsən

Korrektor: Arzu Rəhimov

ISBN 978-9952-404-21-0

“Tanrının hekayəsi” kitabı, Günay Səma Şirvanın “Ayrılan yolların nəğməsi”ndən (Bakı–2013) sonra oxucularla ikinci görüşüdür. Kitabda şairin müxtəlif illərdə, rəngarəng mövzularda qələmə aldığı şeirləri toplanmışdır.

Müasir cəmiyyətdə qadın taleyi, ədalətsizliyə, haqsızlığa qarşı üsyankarlıq, “itirilmiş” doğmaların ağrısı, nisgili, məsum sevgi notları, “min ilin qəriblik” hissi – poetik axtarışlarının kökündə duran əsas məqamlardır.

Oxucular, həmçinin, kitabda müəllifin insan-insan, təbiət-insan münasibətlərinə özünəməxsus fəlsəfi baxışları ilə tanış olacaqlar.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

SÖZ HAQQINDA SÖZ

Söz “HEÇ NƏ”dən yaranan “HƏR ŞEY”di.

Ən cətin iş Söz haqqında Söz deməkdir. Allah haqqında danışmaq - Söz haqqında danışmaq.

Allah o qədər Şəffafdı ki, görünür. Söz də onun kimi...

Görünməzi görmək, Görünməzi görüb göstərmək asan deyil, ancaq mümkündür.

Çalışacağam ki, bu mümkünün arxasınca gedib, Günay Səma Şirvanın Sözü nü görəm və gördüyümü göstərim.

Günayın bir qrup şeirləri lirik və eyni zamanda, epik şeirlərdir. Və bu şeirlərdə lirikliklə epiklik bir-birinin yerini dar eləmir. Əksinə, bu şeirlərdə liriklik epiklikdən, epiklik liriklikdən nəfəs alır.

Atsızlıq yangısını çox şairlər poeziyaya gətiriblər, lakin Günay bu yangını şeir tablosunda elə göstərir ki, oxucunun ürəyinə od düşməyə bilmir:

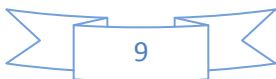
İyirmi dörd ildir ki, otuz altı yaşındasan.

Məzar daşındakı şəklinlə yaşıdam mən də.

Söhbəti gedən şeirdən çıxış edərək, bir məsələyə toxunmaq istəyirəm. Çox ədəbi mübahisələrdə bəzi alınma sözlərin poeziya üçün yararsız olduğundan söhbət gedir. Poeziya üçün yad söz yoxdur. Poeziya üçün yad təb var. Və o yad təb sözü şeirə doğmalaşdırma bilmirlər. Görün Günay “kombayn” sözünü şeirə necə gətirir:

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Sənsiz başa vurduğumuz soyuq yazın
onuncusuydu, deyəsən...

Kombayn dəmirinə gəlmişdi Mikayıl dayı.

“Şirvan ehtiyatlı idi, ondan qalmış olar “

– dedi.

Qırmadı anam

sənin köhnə dostunu...

...yayda taxıl biçiləndə

iki kisə buğda göndərmişdilər dəmirin yerinə...

Anam gözünü sildi...

pıcılıyla:

– hələ də “atanızın çörəyini yeyirik”

– dedi.

Mən bu misraları oxuyanda kövrəldim. Mənə elə gəldi ki, mən şeir oxumadım, qayğılı illərin əzablı günləri haqqında ustalıqla çəkilmiş filmdən fraqmentə baxdım.

Şairin ustalığı qafiyələri bir-birinə calayıb qafiyəpərdazlıq eləmək deyil. Şairin ustalığı sözlə ilmə-ilmə həyat tablosu toxumaqdır. Sözü də rəngi var. Sözü də qoxusu var. Sözü də dadı var. Şairin ustalığı bu rəngi, qoxunu, dadı oxucuya hiss elətdirməkdir.

İtlərin vəfası haqqında qalın-qalın kitablar yazılıb, çoxlu-çoxlu filmlər çəkilib. Günay o filmlərdən birini bir necə misrayla çəkir:

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

**Verdiyın quru cörəyi belə
yağlı tikə kimi yeyən, — itlərin
sədaqət simvölü kimi qaldılar xatirimizdə.
...əvvəl ac, susuz
səhərədək
üç axşam, yuyacağında yandırılan şamlara
dikdilər gözlərini...
Sonra qırxına qədər
paltarların basdırılan quyunun yanında
tapdıq izlərini...
Qırxdan sonra ömürlük “itkin” düşdülər...**

Günay dağı təpə edən yox, təpəni dağ edən şairdir. Adı məişət detallarını poeziya kursusunə qaldırmaq hər şairə məxsus olan bacarıq deyil. Günay bunu bacarır. Günay özünü yazır, özündən dünyaya çıxır. Özgənin ağrısını da özündə doğmalaşdırandan sonra şeirə gətirir. Günayın şeirlərini oxuyan adam müəllifin qadın olduğunu bilməsə belə, şeirlərdən hiss edəcək. Çünki bu diqqətçillik ancaq qadında ola bilər:

**Səndən sonra
ən sevimli yeməyinə
ocağımız həsrət qaldı...
Hər dəfə düşbərə istəyəndə
“O yeməyi ki, atanız yeməyəcək,
onu niyə bişirim, niyə?” — deyə,
əvvəl hıçqırdı anam,**

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

sonra yanıq xəyallara daldı...

Kişi müəllif belə incə detallara fikir verə bilməz. Kişi müəllif göyün yeddi qatını dolanıb gələ bilər, amma bu cür mətbəx hadisəsi onunçün ömür faciəsini göstərən güzgü ola bilməz.

Sözcəlişi, sözügedən şeirdəki “təvəllud günü” ifadəsi də diqqətimi çəkdi. Sözü düz, “doğum günü” ifadəsini mən heç cür qəbul edə bilmirəm. Ələlxüsus da, bu ifadə kişilərin ünvanına deyiləndə.

Günayın bir şair kimi qəribə, bənzərsiz, qəribə və bənzərsiz olduğu qədər də gözəl bənzətmələri var. Onun şeirlərində nəvələr “əl ağacı” olur, onun lirik qəhrəmanının sevdiyi onun üçün “çörək ətirli şeir” ola bilər, onun lirik qəhrəmanı öz sevdiyində “heca-heca, sözsöz, misra-misra doğula” bilir, onun lirik qəhrəmanı öz sevdiyindən ayrılarda sevdiyinin “gözlərinin ayrılıq dadı dodaqlarında” qalır, sevdiyinin “xatirəsi ömür ağacının budaqlarında yarpaqlayır”.

Qarışqa yuvasına duşmək idi...

**Mürəbbəsi kimi dadlı,
qaymağı kimi dadlı idi
nənəmgilə getmək.**

Bu cür bənzətmələrdən, qarşılaşdırmalardan Əli Kərim bənzətmələrinin qoxusu gəlir. Bu cür bənzətmələr sözə,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

başqa prizmadan baxmağa, hadisəni fərqli biçimdə görməyə imkan yaradır.

Günay Səma yaddaş şairidi:

**Cərrah bıçağı belə
kəsəmməyib yaddaşın
qan verən yarasını.**

Yaddaşın yarasından axan qan qələmə dolur, Günay o qələmə dolmuş qanı mürəkkəb eləyib şeir yazır. Və qan mürəkkəbiylə yazılmış bu şeirlər oxucunun qanına və canına işləməyə bilmir:

**Əbədi yolçuluğa hazırlaşır nənəm, —
dedilər.**

**Başı üstündə növbə çəkməyə
qismət payım da yoxmuş...**

Günayın şeirlərində pafos gizlidir. Şair dərdi qışqıra-qışqıra demir, pıçılıyla deyir. Amma bu pıçılıtının icində olan haray ildırımların da qulağını batırır:

**Gülərciyim,
nənəmişə de ki,
mən onuntək vəfalı ola bilmədim —
səfərə çıxarkən
yola sala bilmədim.
Bağışlasın məni!**

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

**Bir də,
de ki,
atamıza salam desin.
Babamızın əlindən,
Tehranın alınından,
Şəhid əmimin qan verən yarasından,
bibimin qara saçlarından öpsün, —
əvəzimizdən.**

Günay hadisəni şeirə çevirən şairdi. Gördüyü və ya, ola bilsin ki, eşitdiyi hadisəni ustalılıqla qələmə alıb, oxucunu təsvir elədiyi hadisənin şahidinə çevirə bilir:

**Məzarlığa od düşmüşdü...
Mərmər baş daşlarının təkəbbüründən
əsər-ələmət qalmamışdı.
Məğlüb sərkərdətək baxırdılar
od tutan “əsgərlərə”.**

Bu hadisəni çox şair görə bilər, amma bu hadisəni görə hər şair onu şeirə gətirə bilməz, kiçik bir kənd qəbristanlığında baş vermiş hadisəni bəşəriləşdirib deyə bilməz:

**Üstü ərəb yazılı
sonuncu
köhnə qəbrin taxtaları tüstüləndikcə,
son mənzilin də**

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

etibarsızlığı üzə çıxmışdı.

Sözgedən bu şeir — həm şeirdi, həm hekayədi, həm də şair bu hadisəni elə təsvir eləyib ki, — bir faciə filmidi.

Göz yaşı süzgəcdi – kədər süzgəcdi. Göz yaşı, kədər insanı duruldur. Günayın qəm notlarında dillənən şeirlərini oxuyan oxucu durulur. Bu, şairin qələbəsidir.

Şeir həcm ilə ölçülmür. Ola bilər ki, bir poema uzunluğunda şeir oxuyasan və orada bir misra tutumunda məna tapmayasan. Ola da bilər ki, bir misra oxuyasan və o bir misrada bir poemanın özünə sığışdırı biləcəyi mənanı tapasan.

Günayın şeirləri özü özünə həcm seçir. Burada uzunçuluğa rast gəlmirik. Şeirinin həcm libası şeirin məna ölçüsünə tən gəlir.

Sələmçiyə bənzəyirsən bəzən:

O pulu,

Sən sevinci

faizə verirсэн.

Günayın əksər şeirləri ağ şeir və ağ şeirlə sərbəst şeirin ustalıqla sintezindən yaranmış şeirlərdi. Lakin o, təkcə sözügedən formalarda şeir yazmır. Yeri gələndə heca şeirinin ənənəvi növlərindən də məharətlə istifadə edir:

Allah, meyilliyəm kədərə, qəmə,

Dərdi dərdə cala, qoş, göndər, neynək.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

**Kimsədən gülüşü əskik eyləmə,
Mənim gözlərimə yaş göndər, neynək.**

Hətta yapon şeir növü olan hokkular (haykular) da onun yaradıcılığından boy göstərə bilir. Düzdü, Günayın əksər hokkularında (haykularında) ənənəvi prinsip 5-7-5 gözlənilmir. Mən özüm də yapon hokkuları (haykuları) qarşısına yaponların qoyduğu süni tələblərin bəziləriylə razılaşmıram. Məsələn, yapon ənənəsinə görə hər bir hokkuda (haykuda) oxucu söhbətin hansı fəsildə getdiyini müəyyənləşdirə bilsin. Buna görə də, yapon hokkularının tərcümədə bir misrası — “payız axşamıydı”, “qış axşamıydı”, “yaz axşamıydı” və s. və i.a. kimi təkrarlanmalardan ibarət olur. Bir də ki, adı çəkilən yapon şeir formasının məşhur ustaları da, lazım gələndə, ölçüdən kənara çıxıblar.

Günayın bu şeirlərində sərbəstlik ab-havanı itirmir:

**Yayın istisi...
Tərpənmir bir yarpaq da.
...titrəyir qəlbim.**

Bu, ölçü prinsipi gözlənən hokkudu. Bu da ölçü prinsipi gözlənilməyən hokku:

**Çiçək qoxulu yaylıq var
xatirələrimin əlində,
arada göz yaşlarını silirəm.**

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Şeirdə əsas nədir? – Heyrət! Günay Səma Şirvan oxucunu heyrətləndirməyi bacarır:

Yanmış əski parçası görmüsən? –

Qaralsa da,

bütöv görünür.

Kimsə,

nəsə toxunsa,

dağılıb

külə dönər.

Sənsiz,

mən də

yanmış

əski parçası kimiyəm...

Söz “HEÇ NƏ”dən yaranan “HƏR ŞEY”di.

Ən cətin iş söz haqqında söz deməkdir.

Allah haqqında danışmaq söz haqqında danışmaq.

Allah o qədər Şəffafdı ki, görünür. Söz də onun kimi...

Görünməzi görmək, Görünməzi görüb göstərmək asan deyil, ancaq mümkündür.

Çalışdım ki, bu mümkünün arxasınca gedib, Günay Səma Şirvanın sözünü görəm və gördüyümü göstərəm.

Ən gözəl deyimdən də gözəl deyim demək olar.

Kamilliyin sonu yoxdu.

Qüsursuz ancaq və ancaq Allahdı!..

Yavər HƏSƏN

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

ATAMA AD GÜNU TƏBRİKİ

Salam, əziz atam.

Cənnətdəkilərdən “necəsən?” soruşmazlar...

Altmışına az qaldı.

Təvəllud Günün mubarək!

Bilirsənmi, səndən sonra,

Elə hey

- “balalarını atıb, hara getdin?” – deyə,

bağrımızı dəldilər.

“İgid adam evdən deyil, eldən getdi” –

dedilər.

Amma biz bilirdik...

(İnsanlar yaddaşsız idi...)

Burada – başımız üstündə anamız vardı.

O dünyadasa,

Əlvan, Əfsanə,

bir də,

bir cut əkiz qız uşağı başsız idi...

Səndən sonra

ən sevimli yeməyinə

ocağımız həsrət qaldı.

Eynən Muşginaz Cavid kimi...

Hər dəfə duşbərə istəyəndə

“O yeməyi ki atanız yeməyəcək,

onu niyə bişirim, niyə?” – deyə,

əvvəl hıçqırdı anam,

sonra yanıq xəyallara daldı...

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Yanımdan heç vaxt ayrılmayan –
Səninlə “ciyin-ciyinə cəltik suvaran”,
“taxıl bicən”,
“Bağ qoruyan”,
“ot daşıyan”,
“Şuma gedən”,
Verdiyın quru corəyi belə
yağlı tikə kimi yeyən - itlərin
sədaqət simvölü kimi qaldılar xatirimizdə.
...Əvvəl ac, susuz
səhərəcən
uc axşam, yuyacağında yandırılan şamlara
dikdilər gözlərini...
Sonra qırxına qədər
paltarların basdırılan quyunun yanında
tapdıq izlərini...
Qırxdan sonra ömürlük “itkin” düşdülər...
Sənsiz başa vurduğumuz soyuq yazın
onuncusuydu , deyəsən...
Kombayn dəmirinə gəlmişdi Mikayıl dayı.
“Şirvan ehtiyatlı idi, ondan qalmış olar “ –
dedi.
Qırmadı anam
sənin köhnə dostunu...
...Yayda taxıl biciləndə
iki kisə buğda göndərmişdilər dəmirin
yerinə...
Anam gözünü sildi...

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

picılıyla:

– hələ də “atanızın corəyini yeyirik” –
dedi.

Altmışına az qaldı, canım atam...

altmışında

hələ də otuz altı yaşınla

məzar daşındakı şəklin kimi gəncdir

xatirələrin,

səni hər zaman xatırlayan anam üçün.

Nurlar icində yatan,

yaddaşlarda təbəssümlə varaqlanan,

qocalıq təqaudu qisməti olmayan,

ovlad toyu gorməyib,

pohrə -pohrə nəvələrini oynatmayan

atam mənim.

İyirmi dörd ildir ki, otuz altı yaşındasan.

Məzar daşındakı şəklinlə yaşıdam mən də.

Yaşydın atam.

Təvəllud Günun mubarək!

24 oktyabr, 2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

BİR OVUC KUL

Məni tanıyan adamları
əvvəl atəş sarar,
Sonra
kulu ovucumda qalar...
Mən
ocağın kulundən alışanam.
Od başına donub ulum.
Ruhumda Od eşqi var.
“Od parçası” olmaqdan bezəndə gordum
hər odun sonu kulmuş.
İndi
tufanların tərkində
bir ovuc kuləm mən də.
Capır kohlən küləklər...

2015

Bu bayramda
uşaqların atasının aldığı Çiçək dəstəsi
dərd oldu
yanıq ürəyimə.
Tanış qadınlardan biri –
koksunu oturub,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

uzunə demişdi:

– "Yaxşı edirsən...

Etibar da mənə hər bayram gül alardı.

Etibarı itirəndən bayramsız qalmışam".

Daha bayramlarda gül dəstəsi alma, dostum.

"Gülün yarpıza donsun" –

istəmirəm.

Mart, 2014

Ruhumu yaşadan Havamsan,

Nəfəsimdən...

"Həvəs" demədim, dostum.

Nəfəs...

Füruğ Fərruxzadənin

xatirəsinə

Dağ ciyinlərində,

şəlalələndi

dalğalı saçlarım.

Unudulardı,

cadar torpaqların su dərdi.

Baxışlarımız

qadağa göstərən yol işarələri idi.

Radara düşmək təhlükəsindən

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

qaydaları gözləməyə çalışardı
əllərimiz.
Bənövşəli tərəliklər,
gilənar Çiçəkli bağlar,
arxların ustı...
Uşaqlıq xatirələrimizi danışmaq
bəhanəsi ilə
aldadardıq saati,
itirərdik zamanı.
Mənə Çiçək bağışlardın –
özəl Günərimdə.
Yola səpdiyən gül ləçəkləri
goruş yerimizə
bələdci olardı...
Duman aldı
tapındığım dağları.
Artıq,
şəlalələnmir dalğalı saclarım.
Əslində,
qara-qıvrım saclarım da yoxdur daha .

İyul, 2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Dəli-dölü dalğalarının
ağuşunda yatdığım Dənizimsən –
Az uyumadım opuşən ləpələrinin
həzin ninnisində...
Qovuran Günəşindən
qorxmadığım aydın Səməmsən.
...Tutqun çağlarının
ayrı özəlliyi var.
Carəsizlik mövsümündə
ümid əkdiyim
bərəkətli Torpağımsən –
Başlanğıcdan Sona qədər sığındığım,
oşub,
oxşayıb,
gözüm üstə qoyammadığım,
bir ovuc
Vətən Torpağı.
İcimdəki usyanla baş-başayam...
Fələyin "uğur" deyə
uzumə cırpdığı hər şillə
arzularımı
bir qat daha
dərinə basdırır.
Qədərin,
cözəmmədiyim

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

dolaşıq ilmələrində boğulduqca,
Ruhumu yaşadan Havamsan,
Nəfəsimdən...
“Həvəs” demədim, dostum,
NƏFƏS...

2015.

DƏLİ KÜLƏK

I

Yenə dəliliyi tutub
kəmhovsələ küləklərin.
Qamarladığı ağ "yastıqlar"la
Günəşi boğmaq istəyir.
Bağrını yardığı buludlardan
qopardığı zopalarla
torpağı şapalaqlayır,
Hirsindən
dağların ciyinlərini dişləyir.

II

Ahh, sərsəm külək,
necə qıyırsan,
yaşıl-yaşıl cətirli ağacların

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

saclarını yolmağa?
Qışdan cıxmış may bocəyinin
qanadını qırmağa?
Al-əlvan Çiçəklərin yanaqlarını
cırmaqlamağa?
Qorxmursanmı
ağacların,
boçəklərin,
Çiçəklərin ahından?
Səni kim kUSDurub, Məcnun külək?!
Bu şəhərdə,
balkon-balkon,
bina-bina,
kucə-kucə kim əsdirib?
Əl çək parkların yaxasından.
Sakitləş, canım külək...
Nə məndən eşq fədaisi,
nə səndən yar sorağı gətirən olmaz.
Rahat burax bu Qarğalar şəhərini.

Voronej

2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

DƏNİZ GETMİR GÖZÜMDƏN

*Xəyal (xatirə) yeganə cənnətdir ki,
orada təqib ölünmuruq.*

A.S.Puşkin

Xatirələr əlində qəhr ölürəm,
Göynəyində məhv ölürəm mən.
Dəniz getmir gözumdən.
(Dəniz gözlərinin dəlisiydim mən).
...Qıvrım saçlı dalğalar,
kusuşmələr, qalğalar...
Cərrah bıcağı belə
kəsəmməyib yaddaşın
qan verən yarasını.
Dənizin dodaqları
torpağı opən yerdə,
Dodaqlarının yerinə
qəlbindən
bir “oxay” nidası qopan yerdə...
opdu dalğalar
sahil daşlarını.
Şahiddi:
innabı Günəş,
o gözuyaşlı daş,
bir də səhər nəsimi.
Qanadlarım bukulu,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

könlümün yanğısına.
Dünyanın mohnəti var,
indi o,
yollarda qalmış izlərin ağışında.
...Dəniz getmir onumdən,
könlümdən,
gözümdən,
xəyalımdan.

2008

Doğma ana qucağına həsrət
korpə kimiyəm, sənsiz.
Ürək yorğun,
qəlbim yanıq.
Yollar covğun,
korpu sınıq.
Peşimanlıq sacın yölür.
"Deyirdin dözərəm yarsız..."
Gəl
və
Gətir – qırdığın qolları.

2014

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Doğmalaşdıq –
qətrə-qətrə,
zərrə-zərrə.
Bir can olduq –
gülə-gülə,
sevə-sevə.
Çörək ətirli
kovrək sətirli
şeirimsən.
Heça-heça,
Söz-Söz,
misra-misra
səndə doğuldum.
Gözlərinin ayrılıq dadı dodaqlarımda.
Xatirən hər zaman
yarpaqlayacaq
ömür ağacımın budaqlarında...
Bilirsənmi,
Mən sənin əsərin,
sən elə mənsən.

Avqust, 2013

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

DÜNƏN, BU GÜN , SABAH

Dünən –
Günlərimiz
həvəs və təəccüblə dölü,
Günəş və gül intizarlı.
“Amma”lar,
“lakin”lər yuxulu.
Sevdaı ürəklərimizdən
ağaclar,
otlar,
Çiçəklər də
birc alardı
yaşamaq eşqini,
Bu Gün –
Sirli dönərgələrin
heyrətli gözləri parıldaıır.
Birgə şəkillərimiz
duşmənlərə tuşlanmış
qoşalulə tufəngdir,
vəfa səngərində.
Dağ,
dərə,
cəmən.
Günəş,
Ay,
ulduzlar...
Hər yan,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

baş qoyacağımız
etibarlı ciyindir.
Sabah –
İlgımlı yollarda
tabularsız
şutumək arzusu.
Bir cut goyərcin tək
sonsuz səmada
azad suzmək istəyi.
Butun “olmaz”lara,
“yox”lara
veto qoymağa ümidli.

İyul, 2015

Əbədi yölçülüğa hazırlaşır nənəm – dedilər.
Başı ustundə növbə çəkməyə
qismət payım da yoxmuş ...
Gülərciyim,
əziz bacım,
sən yaxınsan...
Nənəmizdən muğayət ol –
Su istəsə gecikdirmə,
vaxtında ört ustunu.
Dilimdən söylə...

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Söylə: – unutmamışam.
Tələbəliyim
mürəbbələrinin dadında,
Duaları
uğurlarımla qolboyun ölüb.
Haqqını halal etsin!
Gülərciyim,
nənəmizə de ki,
mən onuntək vəfalı ola bilmədim –
səfərə çıxarkən
yola sala bilmədim.
Bağışlasın məni!
Bir də,
de ki,
atamıza salam desin.
Babamızın əlindən,
Tehranın alnından,
Şəhid əmimin qan verən yarasından,
bibimin qara saçlarından öpsün –
əvəzimizdən.
Yol üstədi nənəm – dedilər.
Yölünə nur çiləyən
göz yaşlarıma
uzaqlıq çətir olsa da,
ruhum sənindədir – de.
Gözün acıq qalmasın.
Yölün acıq olsun, əziz nənəm! – de.
De Gülərciyim,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

de, bacım,
hamısını de.

Dekabr, 2013

ƏL AĞAQLARI

*Hər dəfə əl ağacı dəyişiləndə
nənəm: “Gəl, gəl ey Allahın ağacı,
görək sənin səbrin nə qədərdir?” –
deyərmiş.*

Ayağı yer tutanda
hər nəvə bir əl ağacı idi nənəmə.
Xoşbəxtlik ölüb, çöhrəsinə çilənər,
şaqraq gülüzlərlə
gözlərində şölələnərdilər...
Nə qədər əlindən tutanı vardı –
kimi paltar yuyardı.
kimi ütü vurardı,
kimisi də eləcə –
pərqu balıncına söykənib
xoş xəyallar qurardı, nənəli arzularına.
Ən böyük məsləhətçi,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

ən dərin siyasətci,
ən ürəyiyanan dərddkeş idi nənəmiz.
Qarışqa yuvasına duşmək idi...
Mürəbbəsi kimi dadlı,
qaymağı kimi adlı idi
nənəmgilə getmək.
Günlər kecdi...
“əl ağacları”
bir-bir,
nənəmin ayaqlarını götürüb
ocaqdan qaçdı –
Kimi oxumağa,
kimi əsgərliyə,
kimisi də sevgisinin dalınca uçdu.
Ayaqsız qaldı nənəm –
ayaqları torpağı tutmayanda
Deyirlər,
nəvələrdən üzülən əlinə
əl ağacı istəyib, nənəm.
Hər oğul
bir odun parçasından
bir əsa düzəldib nənəmə...
Amma dözməyib ağacın taxta qəlbi,
bu ağbirçəkli,
qarabəxtli qadınla dərdləşməyə –
ona əl verməyə.
Çat verib,
qat verib,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

ömrünü tapşırıb nənəmə.
Hər dəfə əl ağacı dəyişiləndə
nənəm: – "Gəl, gəl, ey Allahın ağacı,
görək sənin səbrin nə qədərdir?" –
deyərmiş...
Bir gün,
yenə nəvələr yığılmışdı...
Amma bu kəs
çöhrələr peşiman,
gözlər şişkindi.
Dodağına pambıqla su damızdırırdı
nənənin ayaqlarını özləri ilə aparırlar...
Solğun gözlərinin son vidası,
titrək dodaqlarının son nidası
haqqını halal edirdi "əl ağaclarına"...

Noyabr, 2014

Havada,
yerdə
qızılı yarpaqlar uçuşur.
Yer-göy səndən danışır...
Yarpaqlar "sən" pıçıldaıyır...
Yağış "sən" – deyə, damlayır...
külək adını vıyıldaıyır...

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Sənsizsə,
Aranı dağa,
dağı Arana daşıyır,
Xiffətimi
bir az arıma,
bir az səbrimə bukub
yaşayıram.

2011

Həyatı yazılmamış roman,
Romanı oxunmamış adam.
Qatarlar özündən aparar onu,
Yollar xəyallarda qovalar onu...
Sönər, gedər,
çəkilməmiş filmtək.
Çözdümü,
süzülər?! – köhnə kilimtək.
Həyatı yazılmamış roman,
Romanı oxunmamış adam.

2014

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Guman etdim, Günahını anladın...
Amma, gecdi, yəqin kara yetişməz.
Vurub qırdın qu quşunun qanadın,
Anlamaqla qırıq qanad bitişməz.
Anlamısan? – Əlindədi ox-kaman,
Sənin uzrun Günahından beşbətər.
Od yanında saxlamısan sən saman,
İnsan necə yol anlayar – -səhv edər?
Mən danışdım xatirələr xətrinə,
Danışdım ki, hər ağrımı mən deyim.
Uzum güldü xoş Günlərin ətrinə,
Sanma səni bağışlayıb ürəyim.

Dekabr, 2002

"Günün birində məni xatırlayacaqsan" –
deyənlər,
Yaşamın hər anında olduqlarını bilmirlər,
yəqin...
"Yəqin" – deyə, şübhə etdim.
Çünki,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Günun iyirmi dörd saati yadda olanlar,
İlin üç yüz altmış beş Günündən birində
yada düşə bilməzlər!

2014

Məhəbbət ürəyin icində olan diş ağrısıdır.

H.Heyn

İllərcə...

Alnından opmədiyim

itirdiklərimin

yasını tutmağı

dərd etmədim.

İllərcə...

Ömrümü

gərəkli – gərəksiz

hər kəsin qaranlığına

şam etməkdən

özümə yetmədim.

İllərcə...

...mənə bəxtəvərlik oxudular,

“gör necə xoşbəxtidir” – dedilər...

haqqımı yedilər,

susdum –

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

ucuzluğa getmədim.

Çünkü,
sən vardın,
Yanımdaydın...
Yaralarımı sarardın...
Külli-kainatımdın!!!
Gedirsən...
İllərcə...
Külli-kainatın
dərdinin dərdini
dərməyimə
dəyməyibmiş,
heç demə...

KƏBUTƏR BA KƏBUTƏR...

Azad ölkəmin bir şəhəridir
doğulduğum şəhər.
Kucələrində
azmış arzularım
sərgərdan dolaşmaqda...
Doğulduğum şəhər deyil
yaşadığım şəhər.
Bu Şəhər
şehli kirpiklərini Günəşlə qurudar,
yosun-yosun saçlarını yağışla yuyar.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Ağacları –

yaz – gümüşü çiçəkli,

payız – qızılı ləçəkli.

Qucağa sığmayan qovaqlar,

Büzülən dodaqlardan uzaq,

Gün altında uzanıb

xumarlanan cəmənlər

necə də xoşbəxtidir.

Bu şəhərin

azadlıq havasının nəğmələri

arzulu könüllərin

aydın səmada

asudə süzən

qanadlarıdır.

Burada sevdalılar

sevgilərini gizlətməyə məcbur deyillər.

Nə əl-ələ tutmaq,

nə xəyallar qurmaq yasaq deyil.

Eşqdən qanad taxanları

maşınlar fitə basmır...

Sevənlərin

ürək cırpıntıları

çiliklənmir

mentalitetin ayaqları altında.

Qadağalar

və çərçivələr içində böyümüş

bir kənd uşağı üçün

bu şəhəri sevmək çətin deyil, əslində.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Ancaq,
İllər şahiddir ki,
nə nərmənazik ağcaqayınlar,
nə də nazlı-qəmzəli çökələr
kölgə sala bilmədi
ürəyimdəki
mətin
çinar sevdasına.
Bir gün,
Sənsiz yaşanan səadətdən –
göz yaşına burunən gülüşdən qurtulmaq
üçün,
çırparam üstümdən
bu şəhəri.
Anladım dost, anladım...
Qarğalar şəhərində
göyərçinlər
yuva qura bilməz:

Konəd həmcens ba həmcens pərvaz.
Kəbutər ba kəbutər, baz ba baz.*

Mart, 2015

* “Hər kəs öz həmcinsi ilə uçar,
Göyərçin göyərçinlə, şahin şahinlə”.

Nizami Gəncəvi

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Rəssam: Fidan Kazımova
Güclü qadının qanadları var – qəlbinin
Bəxtəvər başına! -
Qanadlı qəlim!

QANADLI QƏLBİM

“Güclü qadın”ın güclü qəlbi,
“Güclü qəlb”in qanadları var, dostum.
Dinləməmişəmni çırıntılarını?
Qəlbinin qanadları ilə pərvazlanar...
Sevildiyini duyunca uçar qadın.
Qartal tək, zirvələr fəth edər,
tovuz tək göz oxşayar,
tuti tək dil-dil otər...
Qanadı qırılmış qəlb
xoş bəxt olmasa belə,
xoşbəxt görünməyi bacarar,
Təbəssümü əskik etməz üzündən,
canı yansa belə.
Bağışlayar
qəlbinə daş atanı da,
daşı da...
Güclü qadınının qanadları var – qəlbinin...
Bəxtəvər başına! –
Qanadlı qəlbim!

Dekabr, 2014

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Qərəzdə suçladı haqq iradəimi,
Ancaq şeirimə “səmimi” dedi.
Qırdı ürəyimi, qol-qanadımı,
“Ürəyinə sağlıq”, amma dilədi.
Deyirdi: – “qəlbimin odu da sənsən,
Ömrümün mənası, adı da sənsən.
Qohumu da sənsən, yadı da sənsən”,
– Doğması bilmədi, yadı eylədi.
Mən nə arzularım, əksini etdi.
Hansı səmtə dedim, tərsinə getdi.
Deməklə dilimdə tikanlar bitdi,
Gördüm nəsihətim elə yelədi.
Özgələr dərdinə qarışdı başı,
Qırdı inamımı hər addımbaşı.
Sucladı, hələ bir tökdü göz yaşı,
Dedi: səndə mənə güvənc belədi.
Guya mən baxıram xor, etibara,
İnamım qalmayıb gur etibara.
Hər gün özü qurdu, tor etibara,
Ülfətin yolları son mənzilədi.

Yanvar, 2013

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Quşlar civildəşir,
salıb hay-haray.
Qarışqalar qaynaşır torpaqda,
torpaq ustə.
İlanlar çıxıb yuvadan.
Ölüm sükutu gəlir havadan.
...zəlzələ olacaq.

2012

Mən
gözündən doğuldum,
gözündə yaşadım,
gözündə boğuldum.
Sən
ürəyimdən doğuldun,
ürəyimdə yaşadın,
ürəyimdə oldun.

May, 2013.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Məni sən yaratdın...
Mən sənin əsərinəm.
Sən də bilirsən,
mən də bilirəm...
Sən – öz bildiyini bilirsən,
mən – sənini bildiyini.

2014

MƏZARLIĞA OD DÜŞMÜŞDÜ

Məzarlığa od düşmüşdü...
Qurumuş – şoran otları,
yovşanlar
çarthaçart yandıqca,
səf-səf düzülən güllər
qəbirləri bəzədikəri sahibərinə
alaq otlarının xəyanətini bağışlamır –
atəşə atılırdılar –
tarana gedən təyyarələr tək...
Məzarlığa od düşmüşdü...
Mərmər baş daşlarının təkəbbüründən
əsər-ələmət qalmamışdı.
Məğlub sərkərdə tək baxırdılar
od tutan “əsgərlərə”.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Üstü ərəb yazılı
sonuncu
köhnə qəbrin taxtaları tüstüləndikcə,
son mənzilin də
etibarsızlığı üzə çıxmışdı.

Baş daşlarından boylananların hisli,
hirsli baxışlarına baxmaqdan utanırdı,
əlində su-dəsmalla haraya gələn qızlar,
gəlinlər.

Gətirdikləri sudan artıq idi
göz yaşları.

İsti məzar daşlarından baxan
soyuq baxışlı rəsmlər

Günahlarını anlamırdılar.

“Qəbristanlığa od düşüb” – kəlməsi ilə
silahlanıb

ölülərin harayına qaçırdı

kəndin kişiləri –

onların

suçsuz olduqlarını iqrar edib,

cəhənnəm əzabından qurtaran

mələklər kimi.

Od

ürəklərə düşmüşdü...

Günəş də

qara örpəkli analara qoşulub

ağı deyirdi.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Qədim qəbirlərin
yanmış nişan ağaclarını dikəldən gənclər
döyüşdən sonra
şəhid və yaralı daşıyanlara bənzəyirdi.
Zaman donmuşdu...

İyul, 2015

Rəssam: Fidan Kazımova
Çiçək qoxulu yaylıq var,
xatirələrimin əlində.
Arada göz yaşlarını silirəm.

Muncuq-muncuq
göz yaşlarım,
dolaşdıqca ayağına...
qatar-qatar ahlarla
dağlar çəkdim dağlarıma...
Qır qazanlı,
qıl körpülü ömür andır –
yaşatdıqca qarışqa həyatı,
dönə-dönə,
bilə-bilə,
gülə-gülə

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

bir yerdə – ölüb-dirildik...

Bizi –

saatlar günlərlə,

Günlər aylarla,

Aylar illərlə,

xoş bir ümidlə aldatdı...

Artıq perron boşalmış...

Bəlkə də qu quşları tək

son nəğmənin vaxtı çatıb...

2013

NEYNƏK

Allah, meyilliyəm kədərə, qəmə,

Dərdi dərdə cala, qoş, göndər, neynək.

Kimsədən gülüşü əskik eyləmə,

Mənim gözlərimə yaş göndər, neynək.

Onsuz gözləmirəm bir xeyir xəbər,

Könlümə həmdəmdir acı qəm-qəhər.

Dostların ömrünü bahara döndər,

Mənim həyatıma qış göndər, neynək.

Hələ günlərimə hicran ələ, sən,

Hələ qismətimi möhnət elə, sən.

O yarı çiçəyə, gülə bələ, sən,

Bəlalı başıma daş göndər, neynək.

Deyirəm, hamının uzu ağ olsun,

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Ömrü uzun olsun, canı sağ olsun.
Bəxşişin mehriban, xoş ocaq olsun,
Mənə Əzrayılı tuş göndər, neynək.

Yanvar, 2003.

NƏRD, BABAM VƏ XƏRCƏNG

Nərd oynamağı oyrənirdim babamdan...

“Cahar”ı “şeş”lə,

“du”nu “pənc”lə,

“sə”ni “yek”lə çaş-baş salıb,

barmaq-barmaq saya-saya...

Xanalara daşlar düzüb yaya-yaya...

Nərd oynamağı oyrənirdim babamdan...

Uduzanda –

incik-incik barmağım ilə nərdtaxtaya

vurardım:

– “Yox, baba, sən zər tutursan”.

(Rəhmətlik Fəxrət dayıdan eşitmişdim bu frazanı).

Qəmlənərdi babam...

Təbəssümü dodağında donardı.

Bəlkə də həsrət ilə yaşıdlarını anardı.

O gün oyun “atəşkəs”lə sonlanardı...

Sonuncu oyunda “apardım” babamı.

Ağayana gülümsünüb,

əlimi sıxdı.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

“Həyatda qələbə qazanmağın sirləri” dərslını
oyrədib,
bitirmiş sensey kimi...
Zaman ötdü ilğım təkı...
Bir gün eşıtdım kı,
xərcəng babamı “udub”.
(Babam xərcənglə də nərd oynayırmış...)
Ammə itirməyib özünü, kışı.
Ağayana gülümsəyib,
əlını sıxıb
xərcəngın.
Utandığında qızarıb Xərcəng.
İncitməyib babamı.
Ələ-ələ verib ucublar bu dünyadan –
Uca qayadan atılan Egey kimi.

Noyabr, 2014

I

35 il...
35-ci yarpağı da saraldı
ömür ağacının.
35 il...
Sakitliyi,

Günay Səma Şırvan.

"Tanrının hekayəsi"

susqunluğu
dinliyi sevmədim.
Hər zaman,
bir az dəli-dolu,
bir az dikbaş,
bir az da dramatik yaşadım...
Ağrını,
acını,
sevinci,
sevgini,
sədaqəti
xəyanəti,
varlığı,
Allahı,
həqiqəti,
insanlığı,
bəşəriyyəti – duyaraq yaşadım.
35 il,
tale kitabımı tərsinə tutub oxudu
həyat deyilən
bu nəsnə...
Alın yazısının
35-ci pozusu –
uğuruna xeyir!
...Deyəsən çox danışdım!

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

II

35 bahar...

35 qış...

Atamdan bir yaş kiciyəm,

Anamdan iyirmi üç il...

35 yaş...

Uşaqlığa əlvida.

gəncliyə hələlik...

Müdrikliyin həndəvərinə mərhəbə...

Prezident seçilə,

bir ölkənin yükünü daşıya bilərsən –

Nə gərgin milli münasibətlər qalar,

nə işsizlik...

Nə korrupsiya,

nə qadın zorakılığı...

Ölkədə pessimizmin kökü kəsilər...

İnsanların çöhrələrindən

məsudluq duyğusu oxunsun,

Kimsə dərini bilməsin deyə, susan,

yaşam qayğısı deyil...

35 yaş...

qəribə dövrən...

Xoş gəldin,

yarı yanıq ömrümə!

...Deyəsən çox xulyalara daldım!

Avqust, 2013

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Ömür saatının əqrəbləri
hər saatın,
dəqiqənin,
saniyənin üzərində bircə dəfə ölür.
Bir də qayıtmaz ötən an.
Lap,
Zenonun:
– “bir çaya iki dəfə girmək olmaz” –
dediyi kimi.
Gənclik fərəhi –
uc budaqlarda qalan meyvələr tək,
Zamanın hökmünə baş əyməyə
məhkumdur.
Budaqların yaxasından düşməyənlər
meyvəliyin yaxasından düşəcəklər.
Büzüləndə,
çürüyəndəmi anlayacaqsan, Adam?!

2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Ötüb keçməz
bu qara bulud.
Gör, necə ağırdı?
Leysan ölüb yağmasa,
açılan deyil hava.
Ağla könül,
ağla, boşalt yükünü!

2012

Pıçıltıya sığışan,
meh deyil mənim eşqim.
Tufanı, qasırganı,
kim susdura bilər, kim?
Ota, çiçəyə qonan,
şeh deyil mənim eşqim.
Daşan seli, gurşadı,
kim kəsdirə bilər, kim?

2012

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Səhərlər günəşlə oyanar
bizim kəndin adamları.
Şəfəqlə boylanar
boz yovşanlı çöllərə.
Sevgi ilə canlanar
susuz torpaqlar.
Tarlalar yaxşı bilir
qız-gəlinlərin mahnı dilini.
Qızlar,
gəlinlər də
pambıqla pəmbə dilində,
alçalarla turşaşirin dildə
danışarlar.
Anamın əllərindən çıxan
isti təndir çörəyinin ətri,
Quzularımızın
dirriyə girmə qorxusu,
Atamın
qarğıdan çəpər hörgüsü
yuxularıma gəlir...
Tarladan
gec qayıdan anamın paltarlarını
dolabdan çıxarıb iyləyərdik,
bacımla.
Yaddaşımın ən mübhəm yerində
qərar tutub

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

o paltarların cənnət ətri –
ana qoxusu.
Nar ağacının kölgəsində mürgüləyən
xatirələrimi
şaha qalxan günəşin təbəssümü oyadır.
Ovuda bilmirəm qəribsəyən səbrimi,
Min ilin qəribiyəm.
Yaşım yadıma gəlmir.

2015

Sələmciyə bənzəyirsən bəzən:
O, pulu,
Sən, sevinci
faizə verirsən.

2015

*Qollarım buxovludur
könlümün yanğısıyla...*

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

SƏN QADIN DOĞULMADIN Kİ...

*Ehh,
sən gəlmədin ki,
sən bilmədin ki
"Tı çıımı coniş..." **

Cavi Dan.

İcin-icin sökülməyin,
Ləçək-ləçək tökülməyin
nə olduğunu
sən heç bilmədin ki...
Gülüşü dodağında,
Sevgini yatağında boğmadın ki...
Qadınsan:
batmandan ağır olmalısən,
qulağı sağır olmalısən...

İncə,
zərif,
mehriban...
amma, fağır olmalısən.
Sən heç yaşamadın ki...
Mın acının ağrısını,
mın ağrının acısını,
sən heç daşımadın ki...
Yaşa, yaşydın oğlan!

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Bəxtəvər başına!
Sən qadın doğulmadın ki!..

2013

*Sən mənim canımsan. (Talış dilində)

SƏN MƏNİ İTİRDİN

Sən məni itirdin, mənsə illəri,
Ağla həsrətimlə, döz həsrətimlə.
Çıxarıb yoluna tale kimləri?
Barış, yaşayaraq öz qismətinlə.

Dolaşığı salıbmış Tanrı bəxtləri,
Tanrının səhvindən biz görüşmüşük.
Alında yazıbmış ayrı bəxtləri,
Tanrı ayılınca oda düşmüşük.

Demə: “dəliliklər gözünü tutar,
Könlünü dağlayar, özünü tutar”.
Onlar “dərd yüküdür” – istəsən apar.
Məni bu dərdlərin əlindən qurtar.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Günahkar axtarma, nə gərək, gülüm,
Vədəsiz sevginin özü Günahmış.
Ayrılıq gələndə sevinər zulum,
Dünya başdan-başa, düzü, Günahmış.

Sən məni itirdin, mənsə illəri,
Nə gərək nəfəsin dikəlsin aha.
Özünü çox üzmə, qəmlə inləyib,
Sən Allah, batırma məni Günaha.

2001

Sənə qəribə gəlməsin...
Mən də gənc olmuşam.
Tonqalda yanan yaş odunların
sızıldayıb,
ah-uf etməsi,
ömrünü uzatması üçündür.
Kösüvlərdən qopan
közləri,
kömürləri də
görmüsən, yəqin...
Dedim axı,
Mən heç vaxt

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

səndən küsmürəm.
Küsə bilmirəm.
Heç cəhd də yadıma düşmür.
Quru oduncaqlar
odu çox sevir.
Ən kiçik qığılıcımdan
odlanmağımı
anlamalısan.
Qırılıram,
Kösüvlənib
kömürləşirəm.

Noyabr, 2012.

Sənədək mövcuddum, sənlə yaşadım,
Qismət deyiləndən qaçmaq olarmı?
Yaralı könlümə həsrətin yardır,
Bəxtin qırx qıfılın açmaq olarmı?
Bir nənə qurşağı gözümü tutdu,
Duymadan özümü odlara atdım.
Ayrılıq dünyanı mənə gör etdi,
Məsum sevgimizi yadlara satdım.
Ürək: “getmə” – dedi, ağılsa: “yürü”,
İndi xatirələr yıxır evimi.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Nə qaça bilirəm özümdən, nə də,
ölüm gəlir, Haqqın fərmanı kimi.

2001

SƏNSİZ YAŞAMAQ

*B.Əşrəfovun ifasında bir mahnını
dinləyərkən.*

Sənsiz geniş dünya dar gəlir mənə,
Sənsiz yaşamaq da ar gəlir mənə.
Tale qismətimi alıb tərkinə,
Səyirdir ayrılıq zulmunə sarı.
Sevincim bir teldən asılı imiş,
Bəxtimin qıfılı çox paslı imiş.
Bunu duymuş demək, qəlb yaslı imiş.
İndi həmdəməndi gözümün barı.
Bir dünya səadət vermişdi Tanrı,
Nəfsəmi tuş gəldi, nəzərmi çaldı?
Xatirən yollara boylana qaldı,
Gözümə yığmışam indi yolları.

2001

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

SON PƏNAH...

Onsuz yaşayammırdı,
yaşamırdı da.
Onsuz,
yağışda islanmaq belə
ar gəlirdi yaşamına.
Uğruna öləcək
bir yarpağa belə qıymasa da
özunedamı,
Dünyanın dağılmasını istəyirdi,
dünyasının dağılmaması üçün.
Dəniz sahili idi xatirələri.
Ləpədüyən anılarını
dalğalar döyəcləyirdi.
Qumlar isti əlləri,
Sahil daşları ayaqları,
beli,
uzu,
dodaqları...
ehh...
bütün bədən üzvləri idi.
Qağayı səsləri idi gülüsləri.
Tez-tez yuxusuna gələn
“qağayı səslərini” eşitməkcün
yoluna
ulduzları düzməyə hazırıydı.
Birgə baxdıqları göyüzündən də

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

sızıltı damırdı.
Saçlarını unudammırdı.
Ondan xəbərsiz
balınca,
çarpayıya,
güzgü önünə tökülən tellərini
toplayıb
müqəddəs talisman kimi saxlayırdı.
İllər
“ilmələr” sözünü xatırladırdı ona.
Hörülən deyil,
sökülən ilmələri...
Qəfildən
paylanco olmaq kecdi ürəyindən,
ən böyük nisgili,
qəhəri,
paylanço sifəti ilə gizlətmək,
Ağlanılacaq halına
gülünəcək don geydirmək istəyi
Çiçəkləyirdi
son ümid kimi.
Ümidlər daha sədaqətli idi,
ümidlər son pənahı.

Apriel, 2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Allah şahid ki, acın acımdır.

SOMALI COCUĞA

Kömüre cocuklukdan nifret ederim.
Ey babasını Maden kazasında,
siyah kömürün zehirli havasında kayb edən
COCUQ!
bilirmisin,
ben de babamı kömürden dolayı kayb
etdim...
Allah şahid ki, ACIN ACIMDIR.
Allah şahid ki, yeniden yetim kaldım.
Cocuqları
buzlu kışın soyuk ruzgarlarından ısınsın
diye,
kömür almağa gidən babam,
parasını - ruhuyla odemişdi.
Babamdan sonra
Annem – donmayaq, hasta olamayaq diye,
her defa kömür sobasını yaktıkca,
Bana öyle gelirdi ki,
Sobada yanan kömür deyil de,
Babamın alışan ruhudur.
Kömüre cocuklukdan nifret ederim.
ben de babamı kömürden dolayı kayb
etdim...
Allah şahid ki, yeniden yetim kaldım.
May, 2014

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Taleyim teldən asılı,
tel tavandan...
Taleyin gərdisinə,
gəlişinə,
gedişinə dözümüm çox.
Təkcə,
sənin inamsızlığına tabım yox!
Bir gün
tapacaqlar bədənimi,
taleyimin asıldığı yerdən –
yelləncək qurulanda.
Ayağı yerdən,
əli Allahın ətəyindən üzülü.
Dodaqlarımda
innabı günəşin təbəssümü–
“əlvida” rəngində.
Və bir də,
deyimi dil yandıran
“haqqını halal et” – kəlməsi–
“Yetim -Segah”ın ahəngində.

2013

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

TANRIM HEY!

Zalım fələk yaman durdu qəsdimə,
Talan oldu sevgi adlı varım, hey!

Qismət adlı tufan qopdu üstümə,
Peymanıma necə yetim, varım, hey!

Sıldırımlar kəsib yolu, aranı,
Kormuş hamı, görən yox ağ, qaranı.

Göz yaşlarım bağışlamır Aranı,
Nalə çəkir: "de, neyləyim, yarım, hey?!"

"Dəli olduq", "ağıllılar" gözündə,
Nələr yoxdu, bizdə "dəli" sözundə...

Qurtarsaydım bircə qaçıb özümdən,
Min yol sənə şükr edərdim, Tanrım, Hey!

2001

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

*Bir budaq kəsildə
surətlə boyuyur digərləri.
Həyat bizi budayır.*

TANRININ YARATDIĞI HEKAYƏ

Yaratdığı min ağacın içində
birini də artırdı Tanrı.
Yavaş-yavaş kök saldı quru səhrada Ağac.
Qasırğalara sinə gərdi...
Günəşə boylandı.

Qol-budağının altında sərinlənənlər,
barından bəhrələnənlər –
bir udum suyu
çox gördülər köklərinə.

Rəhmi gəldi Tanrının yaratdığına,
yağışını bol,
torpağını münbit etdi...
Bu, “insan” deyilənlər
əvvəl “mənimdir” - deyə hasara aldılar,
sonra qanadlarını qırıb
şəkilləri üçün çərçivə düzəltdilər.
Kimsə eşitmədi
qolsuz gövdənin sızıltısını.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Bir gün
unudulacaq Tanrının hekayəsi.
Xatırlamaz insanlar,
səhra belə,
Tanrı belə...

Dekabr, 2014

*Yağış olmaq istəyirsən?
Ürəyimə yağ onda...*

YAĞIŞ OLMAQ İSTƏYİRSƏN

Yağış olmaq istəyirsən?–
Ürəyimə yağ onda.
Bəlkə yuyula
illərin
könlümə yığdığı
məhnəti.
Yüngülləşə
Günlərimi qurudan güllərin
təhməti.
Az yürümədik sənənlə
yağmurlu yollarda.
gah doluya düşdük,
gah da çiskinə.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

İndi
yuxusuzam,
həsrətin qollarında.
Çətirsizəm...
Yağış üstümə yağır, üstümə.
Yağış olmaq istəyirsən? -
Ötən günlərin xətrinə
qoyma tamarzı ətrinə,
küçəmişə səpələn.
Hə... vəfalım,
ürəyimə, ürəyimə,
ələn, ələn, ələn...

2011

Yanmış əski parçası görmüsən? –
Qaralsa da,
bütöv görünür.
Kimsə,
nəsə toxunsa,
dağılıb
külə dönər.
Sənsiz,
mən də
yanmış

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Əski parçası kimiyəm.
Dəymə mənə, dəymə,
Qurbanın ölüm!

Noyabr, 2012.

YENƏ

Yenə ayrılığın qəmi yetişdi,
Vüsalın könlümdən kəsüb, incidi.
Yenə xatirələr xəyala duşdu,
Nağıllar ömrümü kəsib, incidir.

Yenə xoş günümün payızı gəldi,
Soldu sevincimin yaşıl yarpağı.
Yenə də qəmlərim üzümə güldü,
Qəlb qara geyinib söylədi ağı.

Könül xəstə yatır, vüsal can üstə,
Ölüm yatağıma niyə gəlmədin?
Arzumun ümidi axır nəfəsdə,
Möhtacdı qayğına niyə gəlmədin?

Xəyal aləminə yüyürürəm mən,
Gah ayağı yalın tələm-tələsik.
Arzudan səhnələr qururam, həmən,
Şirin yaddaş udur göz, birləfəslik.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Nə yaxşı guman var, ümid, inam var,
Yoxsa, bu ağrını ötməkmi olar?
Dərdin meydanına çıxan sinəm var,
İnadsız murada yetməkmi olar?

Sən də qov, ayrılıq dumanını qov,
Biz ki, bu qonağı çağırmamışıq.
Qov, o qolumuza vurmada buxov,
İtsin gözümüzdən hicranqarışıq.

2001.

YÜZ İL QABAĞIN SÖHBƏTİ

- Daha bir söz...
- Buyur!
- Mən səni çox sevirəm.
- Bu dörd söz oldu...
- Mən bir kitab danışdım.
- Mən dörd kitab oxudum.

2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

HOKKULAR

Adını yazmışam
mehrab yerinə,
Məbəddir qəlbim.

Al qızılgüllər idi
xəyallarımız.
Ax, bu sarı çiçəklər...

Ayrılıqdan öc alacam –
Saçlarımı boyadacam,
gözlərinin rəngində.

Bir budaq kəsiləndə,
sürətlə böyüyür digərləri.
Həyat bizi budayır.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Boylana bilmir
ömür ötən günlərə.
Əlvida, bahar!

Çiçək qoxulu yaylıq var
xatirələrimin əlində,
arada göz yaşlarını silirəm.

Dualarımız
catırdı Tanrılara.
Ax, tanrıçalar...

Eşqimi yazdım
tikanlı yarpaq ustunə
Günəş susdu.

Qıpqırmızıdı
göyüzü – qan dənizi.
...Boğulur günəş.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Sənin çiçəkləməyən nar sevdan
Mənim
suda batmayan ambur* eşqimdir.

Sizə güvəndiyim dağlar,
Ruhunuzu tozlu şəhərin kirli
havası qarşdı...
...daş yağır.

Şəhərin asma aynəbəndləri,
Üz-üzə dayanmışdılar.
“Bənövşə bəndə düşə” oynayacaqlarmış
kimi.

Tanıyardı ayaq səslərimizi
ağzıgöyçək söyüdlər.
Pıcıldeşardı yarpaqları.

*Suda batmayan yeganə ağac. “Dəmirağac” da
adlandırılır.

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Yağışla öpüşən
torpaq qoxuyardın,
Ətrinə susadım.

Yayın istisi...
Tərpənmir bir yarpaq da.
...titrəyir qəlbim.

Yelləncək qurmuşam
sənli günlərimə,
Xatirələr yellənir.

Zaman zolaqlarına bürünmüş
Yer kürəsi,
Tale ilahələrinin nəğmələriylə.

2015

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

MUƏLLİFDƏN

Hörmətli Oxucu!

Başlanğıcını Ruhdan götürən Ulu Sözüün qüdrətinə güvənib könül duyğularım ilə yenidən görüşünü zə gəldim. Ömrün istisi, soyuğu, kədəri-sevinci, enişi-yoxuşu qəlbə enəndə özüm ilə danışırım. Xalq buna ŞEİR deyir. Mən "məktub" adlandırırım:

Özümə, Sizə, keçmişə, gələcəyə məktub...

Bu yazıların çəkingən bir uşağa bənzədiyini müşahidə etmişiniz yəqin.

Bir az sadələvh, bir az ərköyün...

Bəzən də başqa bir dünyanın adamının fikirləri kimi... Hərdən özümə də elə gəlir ki, bu sözlərin müəllifi mən deyiləm. Amma səbr edib axıradək oxuduğunuz üçün, burada qadın taleyinin ağırlığını daşımağın cətinliyini, ədalətsizliyə, haqsızlığa üsyankarlığı, məsüm sevgini, min ilin qəribliyini bir ürəkdə gəzdirən "çəkingən kənd uşağını" səmimi qəbul etdiyinizə ümidliyəm.

Ömür ağacının yarpaqları saraldıqca, söz qarşısında məsüliyyət də artır. Bu baxımdan, Siz əlinizdə tutduğunuz kitabı vərəqlədikcə, mən ürək çırpıntısı ilə: – "burada özünü tapdımı?", "ruhunu oxşayan musiqi parçasına rastladımı?" – deyə həyəcanlanmışam.

Duyğu süfrəmizdən heç kimin mənəvi qidasız qayıtmasını

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

İstəmədiyimizdən, kitabı tərtib edərkən, müxtəlif zövqlü, müxtəlif sosial, ictimai təbəqəli oxucuların tələbatını da nəzərə aldıq. Tələbkar oxucuların bizi başa düşəcəyinə ümidliyik.

Bircə şeirimiz, bircə misramız belə oxucumuzun zöövqünü oxşaya bilmişsə, bizi həmin şeirə, həmin misraya bağışlasın!

Allah amanında!

MÜNDƏRİCAT

Söz haqqında söz.....	3
Atama ad günü təbriki.....	14
Bir ovuc kül.....	18
Bu bayramda	19
Dağ çiyinlərində.....	21
Dəli-dolu dalğalarımın	23
Dəli külək.....	25
Dəniz getmir gözümdən	27
Doğma ana qucağına həsrət	29
Doğmalaşdıq	30
Dünən, bu gün, sabah.....	31
Əbədi yolçuluğa hazırlaşır nənəm – dedilər.....	33
Əl ağacları	36
Havada	39
Həyatı yazılmamış roman	40
Güman etdim günahını anladın	41
“Günün birində məni xatırlayacaqsan” – deyənlər.....	42
İllərcə	43
Kəbutər ba kəbutər	45
Qanadlı qəlbim.....	50
Qərəzdə suçladı haqq iradəmi.....	51
Quşlar civildəşir	53
Mən.	54

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

Məni sən yaratdın.....	55
Məzarlığa od düşmüşdü	56
Muncuq-muncuq	60
Neynək	61
Nərd, babam və xərcəng.....	62
35 il	64
Ömür saatının əqrəbləri.....	67
Ötüb keçməz	68
Pıçıltıya sığışan	69
Sahib üçün.....	70
Səhərlər günəşlə oyanar	71
Sələmçiyə bənzəyirsən, bəzən.....	73
Sən qadın doğulmadın ki	75
Sən məni itirdin.....	77
Sənə qəribə gəlməsin	78
Sənədək mövcuddum, sənlə yaşadım.....	80
Sənsiz yaşamaq	81
Son pənah.....	82
Somalı cocuğa	86
Taleyim teldən asılı.	88
Tanrım hey	89
Tanrının yaratdığı hekayə.....	91
Yağış olmaq istəyirsən	94
Yanmış əski parçası görmüsən	96
Yenə.....	97
Yüz il qabağın söhbəti.....	99
Hokkular.....	100
Muəllifdən.....	105

Günay Səma Şirvan.

"Tanrının hekayəsi"

